

Nastupila je Compagnie Vilcanota iz Francuske s predstavom "People what people?"

JUBILARNO
 20. IZDANJE
 Otvoren
**Festival plesa
 i neverbalnog
 kazališta**

Nevjerojatna lakoća plesnih pokreta

Teško je dvadeset godina angažmana, ljubavi, energije i upornosti prepričati u svega nekoliko rečenica i pritom uspjeti opisati sve one lijepe, ali i teške festival-ske trenutke. Svetvinčenat, taj čarobni istarski gradić potpuno je neočekivano postao sinonim za **ples**, kazala je Snježana Abramović Milković

PIŠE Vanesa BEGIĆ
 SNIMIO Neven LAZAREVIĆ

Brojna je publika u četvrtak navečer prisustvovala otvorenju 20., jubilarnog izdanja **Festivala plesa i neverbalnog kazališta** u Svetvinčenatu. Iako je lagana kišica pala neposredno prije otvorenja festivala, to nije omelo održavanje predstava, a prvi je dan bio u znaku hrvatskih, francuskih i austrijskih plesnih umjetnika.

Poskočite anđeli

Placa je zaplesala uz hrvatsku predstavu u koreografiji Rajka Pavličića "Poskočite anđeli". Ta je kraća forma u biti hommage snazi tijela u pokretu, odnosno sposobnosti da se stvori izravna komunikacija između instinkta i djelovanja, čitavo

vrijeme uz minimalističku glazbu koja se temelji na folklornim elementima iz raznih krajeva i doba.

U koreografiji Bruna Pradeta nastupila je Compagnie Vilcanota iz Francuske predstavom "People what people?", a već u najavi definirana je predstava od ljudi za ljude. Iako ta definicija može djelovati malo neobično, naglasak, lajtmovi te središte svega je kretanje tijela plesača, uz krikove, glasanje, nevjerojatne pokrete za koje se "običan" čovjek upita kako uspiju izvoditi neke naizgled jednostavne, a opet tako složene kretanje nevjerojatnom lakoćom. To je svijet bez rekvizita, bez strojeva, svijet koji se neprestano vrti u krugovima koji se prožimaju, nadopunjavaju, stvaraju simbiozu između raznih svjetova.

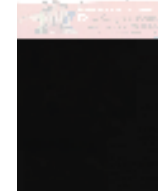
Upravo to predstavlja i metaforu današnjeg vremena gdje je naglasak više na "rezonanciji" nego na "razumu", te oslikava današnji svijet, ljude, svjetonazore, osjećaje i međuljudske odnose, a sve to uz vrlo precizan plesni dio, doveden gotovo do savršenstva.

Riječi i apsurd

Slike se tu jednostavno nižu, gdje tijela vibriraju nastojeći pronaći zajednički, univerzalni jezik, a nekada, iako se na prvu čini da nas žele nasmijati, zabaviti obiljem pokreta i šarolikim kaleidoskopom emocija koje prikazuju, čini se i da nas žele potaknuti na dublje razmišljanje o ljudima, svijetu oko nas, promjenama, stoga su tu vidljivi i fragmenti obrednih **plesova**, ali u jednoj

Hrvatska predstava u koreografiji Rajka Pavlića "Poskočite anđeli"

Ljudski zvukovi

Rad Bruna Pradeta odlikuje prisutnost riječi i apsurdnog te duboko zavirivanje u ljudsko ponašanje. I ovdje imamo prisutnost riječi, odnosno ljudskih zvukova, glasanja, vikanja

daleko koliko mogu otići, i riječ je o svojevrsnom eksperimentu, nečemu drukčijem.

Tri posve različite predstave, posve različiti plesni jezici, odnosno jezici bez granica, obilježile su prvu večer ovog svetvinčenskog festivala.

Druženje u Plejsu

Na kraju svakog festivalskog dana, publika i umjetnici mogu nastaviti druženje u Plejsu, novom festivalskom mjestu rezerviranom za zabavu i neformalno druženje.

- Teško je dvadeset godina angažmana, ljubavi, energije i upornosti prepričati u svega nekoliko rečenica i pritom uspjeti opisati sve one lijepe, ali i teške festivalske trenutke. Svetvinčanat, taj čarobni istarski gradić potpuno je neočekivano postao sinonim za ples, jer sam na samom početku bila nošena tek silnom željom da plesu otvorim neko malo mjesto pod suncem bez ikakvog projiciranja uspjeha u budućnosti. Festival plesa i neverbalnog kazališta od samog je početka programiran kao mjesto cross over žanrova i od toga se nikada nije odstupalo, kazala je osnivačica i izbornica programa Snježana Abramović Milković.

Nazočne su potom pozdravili istarski župan Fabrizio Radin, svetvinčenski načelnik Dalibor Macan te Lorella Limoncin Toth u ime Ministarstva kulture, svi uz riječi potpore i hvale za ovaj izniman festival.

Istaknuto je i da je Festival iznjedrilo i Mediteranski plesni centar kao rezidencijalni i izvedbeni plesni centar u Svetvinčentu.

Prvi je dan bio u znaku hrvatskih, francuskih i austrijskih plesnih umjetnika

sasvim posebnoj i osobnoj interpretaciji.

Rad Bruna Pradeta, kako vele kritičari, odlikuje prisutnost riječi i apsurdnog te duboko zavirivanje u ljudsko ponašanje. I ovdje imamo prisutnost riječi, odnosno ljudskih zvukova, glasanja, vikanja gdje se na neki način prikazuje svijet od prapovijesti do danas uz sve ljudske vrline i mane, koje se ne mijenjaju. To je svijet koji se vrti u krugovima, ima tu elementa teatra apsurdna, te se nastoji prikazati rad poludjelog planetarnog sustava.

Potom je u Mediteranskom plesnom centru izvedena austrijska predstava Helene Weinzierl "As far as we are", a riječ je o interaktivnoj predstavi koja odvodi gledatelje onoliko